

PHÊRÔ, CÂU CHUYỆN TÌNH GHI NHỚ!

Từ xưa đến nay, những nhân vật được chọn để giữ một vai trò trọng yếu nơi một tổ chức thường là những người có những biệt tài nào đấy: thông minh, có tài quản trị, có khả năng ngoại giao tốt... Thế nhưng, nhìn đến những con người mà Chúa đã chọn để thay Chúa phân phát ơn lành từ trời cho thế giới, ta lại thấy một điều hoàn toàn ngược lại.

Ngay từ thời điểm bắt đầu đời sống công khai, Đức Giêsu đã mời gọi một số người cùng đi với Ngài, ở lại với Ngài, để Ngài huấn luyện và sai đi. Trong số nhóm người thân tín nhất với Đức Giêsu, Phêrô được chọn làm người đứng đầu, nhờ việc ông được Chúa Cha mặc khải cho biết về căn tính Kitô của Đức Giêsu. Phêrô không phải là người xuất sắc nhất trong nhóm, cũng không phải là người thánh thiện nhất trong nhóm. Ông lại còn là người chối Chúa khi Chúa bước vào cuộc khổ nạn. Đặt một ngư phủ vô học làm nền tảng cho Giáo Hội của mình, rõ ràng Đức Giêsu đã làm một chuyện thật ngược ngạo từ trước đến nay trong lịch sử nhân loại.

Lần đầu tiên Phêrô nghe nói về cái tên Giêsu là nhờ người anh em Anrê kể lại. Sau khi nghe Gioan Tẩy Giả giới thiệu Đức Giêsu là chiên Thiên Chúa, Anrê và Gioan đã đi theo Đức Giêsu và đã ở lại với Người ngày hôm ấy. Không biết chuyện gì đã xảy ra vào khoảng thời gian định mệnh này, nhưng sau khi trở về, Anrê đã quả quyết với Phêrô là ông đã được nhìn thấy Đấng Mêsia. Chắc hẳn là Phêrô cũng nóng lòng, mong chờ một dịp nào đấy thuận lợi để ông cũng có điểm phúc được gặp Đấng Thánh này.

Chẳng biết là cơ duyên hay tình cờ, điều ông mong chờ xảy đến vào một buổi sáng đẹp trời, khi ông vừa trở về sau một đêm đánh cá chẳng thành công như ông mong muốn. Cái nghề ngư phủ này lúc nào cũng phải tùy thuộc vào vận may. Đã không được con cá nào, người mỗi mệt vì một đêm thức trắng, ông và gia đình lại còn phải cặm cuội vá lại chiếc lưới rách tả tơi. Nhưng có ai ngờ, vào cái ngày mà ông cho là ê chề thất bại, cuộc đời ông lại được mở sang trang, nhờ một cuộc gặp gỡ không dự báo trước. Đang khi ông làm việc, Giêsu từ đâu bước tới, theo sau là lũ lượt những con người. Giêsu ngỏ lời mượn chiếc thuyền của ông làm bệ giảng, và xin ông chở Ngài ra xa một tí để Ngài có thể chia sẻ những bài học hay cho dân chúng đang háo hức chờ đợi trên bờ.

Niềm hạnh phúc dâng cao, Phêrô chưa kịp hiểu được điều gì đang xảy ra. Giữa biết bao con thuyền đang đỗ bến, con thuyền của ông được chọn. Giữa biết bao ngư phủ đang ở đây, ông là người được ngỏ lời. Giờ đây, khi Ngài đang trao ban những lời vàng quý giá, ông là người ở gần Ngài nhất, nghe rõ những gì Ngài nói nhất. Hàng ngàn hàng vạn người đang đua nhau để tiếp cận, trong số đó, chắc là có nhiều người danh giá và giàu có hơn ông. Vậy mà một con người đức cao vọng trọng như Giêsu, lại để ý đến thân

phận nhỏ bé của ông. Trong thoáng chốc, ông quên đi hết tất cả cái mệt mỏi của mình, kể cả cái thất bại vừa trải qua. Ông đang hạnh phúc!

Cứ ngỡ là sau khi mượn chỗ để giảng thuyết, Giêsu sẽ cảm ơn ông, rồi nhờ ông đưa vô bờ trở lại. Sau đó, đường ai nấy đi, không còn gặp mặt nữa. Nhưng thật bất ngờ, Giêsu tiếp tục trò chuyện với ông, mời gọi ông hãy chèo thuyền ra xa hơn một tí nữa, để đánh cá. Phêrô chẳng muốn đi tí nào! Giêsu đã khơi lại trong ông nỗi buồn của đêm trước. Cái mệt mỏi và chán nản vừa được xua tan đi, bỗng dưng quay trở lại. Kinh nghiệm đánh cá lâu năm của ông mách bảo ông rằng lời mời gọi ấy của Giêsu mới thật ngớ ngẩn biết bao. Nhưng vì Thầy, vì để làm Thầy vui, ông cố gắng tận dụng chút sức lực còn lại thực hiện một cuộc mạo hiểm mới. Ông vốn dĩ đã thần phục Đức Giêsu vì tiếng lành đồn xa của Ngài, và vì vừa được nghe những bài giảng sâu sắc của Ngài, nay, ông càng kinh khiếp hơn vì phép lạ mà ông vừa chứng kiến. Ông như được dẫn vào trong một thế giới siêu nhiên, nơi đó, ông thấy mình nhỏ bé quá chừng. Ông quỳ xuống, một cử chỉ thể hiện sự thấp kém của mình trước mặt Đấng Chí Tôn.

Ngày hôm ấy và khoảnh khắc đáng ghi nhớ ấy, chắc có lẽ sẽ đọng mãi trong tâm hồn ông, vì đó là lúc mà ông nghe rõ bằng chính đôi tai mình lời mời gọi của Thiên Chúa, muốn ông bỏ hết mọi sự mà bước theo Ngài. Có vẻ như chẳng phải ngẫu nhiên mà Giêsu đến nhờ ông, rồi giảng cho ông nghe, rồi mời ông đi thả lưới. Chính tại nơi bờ biển hồ thân quen hàng ngày với ông đây, trở thành nơi kỷ niệm và làm chứng cho cuộc tình gắn bó keo sơn giữa ông và thầy Giêsu chí thánh của mình. Vài năm sau, khi cuộc tình ấy đã trải qua nhiều chông chênh thử thách, kể cả bội phản, ông sẽ nghe lại lời mời gọi này một lần nữa, cũng tại nơi đây, trên bờ biển hồ này, vào lúc bình minh ngợp trời nắng.

Ánh bình minh là dấu chỉ báo hiệu cái qua đi của một đêm dài âm u lạnh lẽo của thất bại và chán chường. Nó là khởi điểm cho một sự khởi đầu mới với những bất ngờ và niềm vui. Lời mời gọi của Giêsu dành cho ông đã đến vào những lúc bình minh và cũng có tác dụng hết như một ánh bình minh vậy. Cuộc đời ông đã sang trang khi nghe lời mời ấy lần đầu tiên. Và cứ mỗi lần ông nghe lại lời ấy, một hành trình mới lại được mở ra. Lần sang trang cuối cùng là khi ông thấy Thầy mình vác thập giá quay trở lại thành Giêrusalem khi ông tìm cách bỏ trốn. Nên đồng hình đồng dạng với Chúa, đó là niềm mơ ước của ông. Ngày xưa, trên chiếc thuyền đánh cá nhỏ bé của ông, đầu ông đã một lần cúi xuống bái thờ Ngài. Giờ đây, trên thánh giá gỗ treo thân ở đây, một lần nữa ông lại xin phép cho đầu mình được hướng xuống đất. Một cuộc tái ngộ giữa ông và Thầy Giêsu lại tiếp tục diễn ra. Lần này, không phải nơi bờ hồ, hay trên chiếc thuyền đánh cá, nơi ông đã từng mê mẩn hứng lấy từng lời nói của Thầy, nhưng là trên Thiên Đàng, nơi ông có thể gắn kết với Thầy trọn vẹn, nơi đánh dấu cho sự nguyên tuyền và hoàn hảo của tình yêu mà ông và Thầy đã cố gắng dựng xây.

Giêsu đã xuất hiện trong cuộc đời của Phêrô ngay trong những thất bại và ê chề ông đang nếm trải. Chính điều đó càng làm cho ông càng thấy bất ngờ và hạnh phúc hơn. Gắn kết cuộc đời mình với Giêsu, từ chỗ người ngư phủ lưới cá, Phêrô đã trở thành vị tông đồ lưới người. Cùng với Chúa, ông không ngừng chèo chiếc thuyền Giáo Hội ra chỗ nước sâu, thu về cho Chúa biết bao linh hồn đang sa cơ lạc lối. Có ai ngờ một con người tầm thường như Phêrô, sau khi đến với Giêsu, đã được trở nên một con

người phi thường như thế? Nhìn hình ảnh Phêrô, chúng ta có quyền nghĩ đến những điều tuyệt diệu mà Thiên Chúa sẽ thực hiện trên chúng ta nếu chúng ta luôn bám víu vào Người. Ngay giữa đêm đen của cuộc sống, biết đâu Người sẽ đến với ta và trao ban cho ta lời gọi mời nào đó, làm biến đổi trọn vẹn con người ta. Chiêm ngắm chuyện tình giữa Giêsu và Phêrô, chúng ta hãy tự hỏi mình xem: Giêsu đã đến bên đời tôi trong hoàn cảnh nào? Đó là khoảnh khắc tôi thấy Giêsu đụng chạm đến trái tim tôi? Giữa tôi và Giêsu có một kiểu bình minh nào giống như Ngài đã có với Phêrô không?

Pr. Lê Hoàng Nam, SJ

Nguồn: <http://dongten.net>